

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 577/2016
09.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.И., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.И., адвоката В.Ј. из П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.265/14 од 05.11.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 21/16 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.И., адвоката В.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.265/14 од 05.11.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 21/16 од 24.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.265/14 од 05.11.2015. године, окр. В.И. оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4-четири месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна неће извршити под условом да окривљени у року од 1-једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, према окр. В.И. изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3-три месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору односно установи у којој се извршава мера безбедности не урачунава у време трајања ове мере, окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда уплати на име паушала износ од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 56.777,00 динара, те да ошт. А.Г. из Ш. накнади трошкове кривичног поступка у износу од 107.250,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је ошт. А.Г. за остварење имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Виши суд у Пожаревцу, пресудом 2Кж1 21/16 од 24.03.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног В.И., адвоката В.Ј. и пресуду Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.265/14 од 05.11.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. В.И., адв. В.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона тј. битне повреде одредаба ЗКП, погрешне примене КЗ и одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Врховни касациони суд укине и одлуку другостепеног и одлуку првостепеног суда и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.И. је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер су засноване на доказима на којима се не могу заснивати, и то на реконструкцији која је изведена противно одредби члана 137. ЗКП јер суд није поновио све радње и ситуације у условима под којима се предметни догађај одиграо, потребне ради провере до тада изведених доказа и утврђења чињеница које су од значаја за разјашњење предмета доказивања, као и на налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке који се, супротно циљу вештачења из члана 113. ЗКП, изјашњавао о правном питању пресуђујући ко је основни кривац за настанак предметне саобраћајне незгоде и дао потпуно нејасан и контрадикторан налаз и мишљење, а у вези са овим доказом бранилац истиче и повреду одредбе члана 124. ЗКП и права окривљеног на одбрану због одбијања доказног предлога одбране за ново вештачење.

Изложеним наводима захтева, само формално се позивајући на наведену битну повреду поступка, бранилац окривљеног у суштини оспорава оцену суда о томе које доказе и чињенице је потребно проверити реконструкцијом, односно о границама извођења ове доказне радње и доказну вредност извршене реконструкције и оцену суда о доказној вредности налаза и мишљења вештака саобраћајне струке, од које зависи и оцена о потреби поновног вештачења, дакле оспорава чињенично стање утврђено оценом суда наведених доказа.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и с тим у вези наводи да у образложењу пресуде нису дати сви разлози о битним и одлучујућим чињеницама, а они који су дати да су потпуно нејасни и међусобно потпуно противречни и да постоји знатна противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправе и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, при чему конкретно указује једино на противречност навода у

образложењу другостепене пресуде да је оштећени одбио да да крв на анализу због здравствених проблема, са подацима у списима да је од оштећеног узета крв ради анализе на алкохол.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева изричито наводи и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са образложењем да првостепени и другостепени суд нису правилно ценили изведене доказе, ни појединачно ни довођењем истих у међусобну везу и да нису утврдили да ли је оштећени управљао мотоциклом у стању алкохолисаности.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног чија су процесна права ограничена и одређена правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.И. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.